

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Da rapporten om starthjælpens virkninger kom for ca. 3 uger siden, var beskæftigelsesministeren jo meget hurtigt ude med et udsagn om, at rapporten viste, at starthjælpen virker, og at starthjælpen får flere flygtninge og indvandrere i arbejde. Det undrede mig selvfølgelig meget i betragtning af, at det fremgår af rapporten, at det kan der overhovedet ikke siges noget om.

Kl. 14.40

I forlængelse af det var integrationsministeren ude med et glædeligt budskab om, at også hun mente, at rapporten viste, at starthjælpen virker positivt. Jeg havde den fornøjelse at diskutere det med integrationsministeren for 14 dage siden, og af den diskussion fremgik det bl.a., at integrationsministeren faktisk var enig med mig i, at rapporten ikke kunne sige noget om, hvor mange der kom i arbejde. Derfor vil jeg godt spørge beskæftigelsesministeren, om jeg ikke kan få en bekræftelse på, at det faktisk ikke fremgår af rapporten, om folk kommer i arbejde eller af en anden grund mister retten til starthjælp.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som en service over for dem, der er interesserede i starthjælp, og dem, der konsulterer Folketingstidende, kan jeg oplyse, at spørgsmål nr. S 571 og spørgsmål nr. S 779, som vi behandler nu, er identiske. I S 571 ville spørgeren blot have tingene at vide af integrationsministeren, mens han i S 779 vil have tingene at vide af beskæftigelsesministeren.

Jeg kan oplyse, at jeg fuldt ud tilslutter mig det svar, som integrationsministeren gav på S 571, men jeg skal nu, da spørgeren giver mig en ekstra chance for at markedsføre synspunkterne over for Folketingets medlemmer, nævne nogle af de ting, som integrationsministeren fremførte.

Det væsentligste var, at kontanthjælpssystemet bygger på et princip om gensidig forsørgerforpligtelse. Det betyder, at hvis den ene ægtefælle har arbejde, bliver den indtægt, der ligger ud over kontanthjælpsniveauet eller starthjælpsniveauet, modregnet i ægtefællens ydelse, og hvis indtægten er højere end det, familien kunne have fået i ydelse, kan familien derfor ikke længere få ydelsen. Derfor er det selvsagt korrekt, at grænsen for, hvornår ægtefællen ikke længere er berettiget til at modtage supplerende ydelse, er lavere for en person på starthjælp end for en

person på kontanthjælp, fordi starthjælpssatserne er lavere end kontanthjælpssatserne.

Om dette har betydning for, hvor stor en andel af de to grupper, der er blevet selvforsørgende på grund af beskæftigelse, kan jeg ikke svare på. Det kan man ikke på nuværende tidspunkt måle ud fra de eksisterende registre, men det har heller ingen væsentlig betydning for konklusionen af sammenligningen af de to grupper: Hvis man forsørges af sin ægtefælle, er man selvforsørgende.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Som udgangspunkt er jeg da meget glad for det svar, for det bekræfter jo, at beskæftigelsesministeren er enig med integrationsministeren, også når hun siger, at arbejdsgruppen – altså den gruppe, der udarbejdede rapporten om starthjælp – gerne ville have haft tal på, hvor mange modtagere af starthjælpen der var kommet i arbejde, men at vi desværre ikke har de tal.

I forlængelse af det vil jeg spørge ministeren, om det så ikke er en forfæjlet udgave af ministrenes eller ministeriernes tilgang til spørgsmålet, når man i Børsen den 4. april kunne læse overskriften »Regeringen: Starthjælp får nydanskere i arbejde«.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hvis den ene part i et ægtepar er blevet ægtefælleforsørgt, betyder det for mig, at den anden part er kommet i arbejde. Det er jo den forsørgelsesmåde, der er mest almindelig her i landet, og jeg har svært ved at forestille mig, hvordan man ellers kan forsørge sin familie. Kan jeg få spørgeren til at bekræfte, at selvforsørgelse via f.eks. større loftogevinster er forholdsvis sjældent forekommende, og at det derfor er usandsynligt, at familien er forsørgt gennem andre indtægtskilder end beskæftigelse?

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Ja, det kan jeg da i allerhøjeste grad bekræfte, men det er jo ikke det, sagen her drejer sig om. Den drejer sig om, hvorvidt starthjælpen bringer flere folk i arbejde eller ej, og det synes jeg faktisk er en berettiget diskussion i betragtning af, at starthjælpen er så lav, at det er endog meget svært, om ikke umuligt, at leve af den.

Sagen er, at rapporten viser, at en stor del af de mennesker, der ryger ud af forsørgelsessystemet, gør det, fordi de er gift med en, der er kommet i arbejde. Det vil sige, at hvis den ene part af